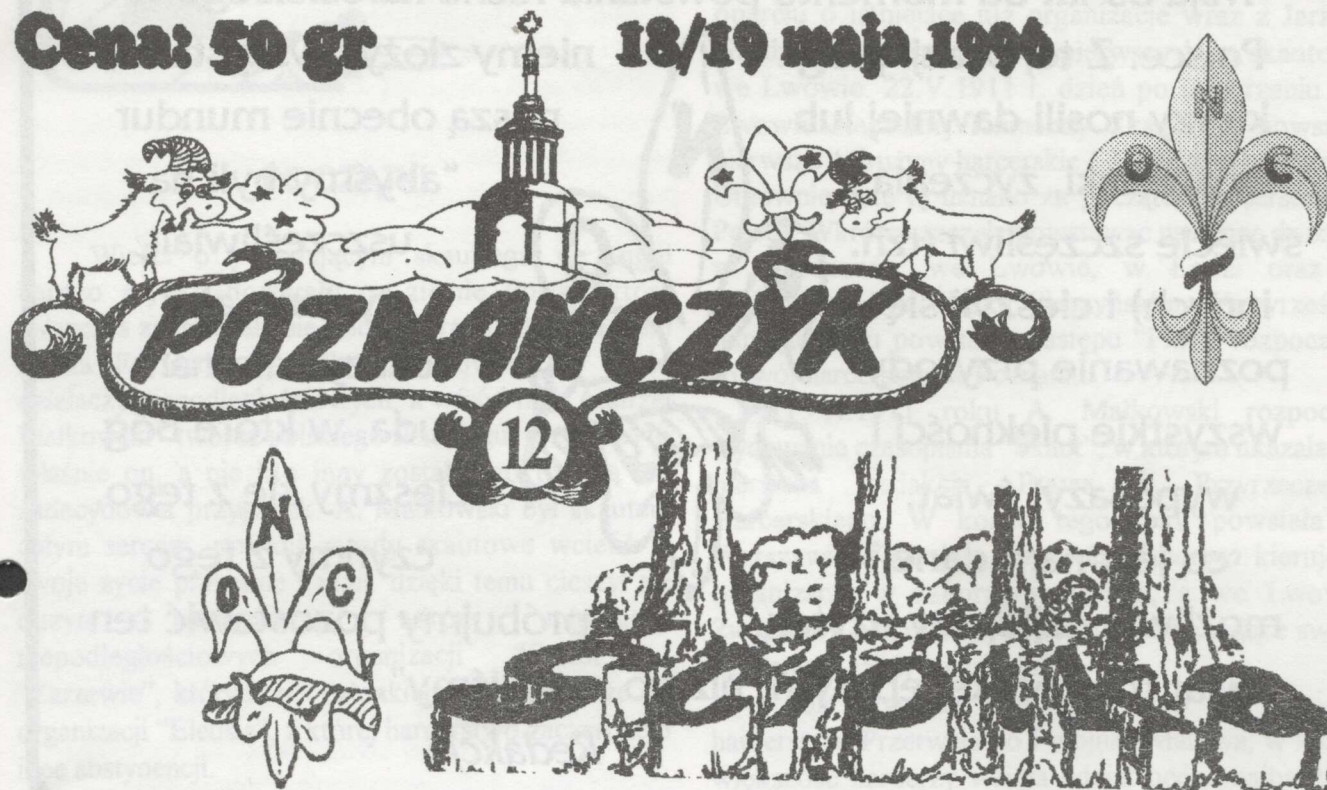

DRUŻNY I DRUHOWIE WSZYSTKICH DRUŻYN I ORGANIZACJI WIĄZCIE KRĄG

Cena: 50 gr

18/19 maja 1996

PISMO DLA HARCEREK I HARCERZY OKRĘGU WIELKOPOLSKIEGO ZHR

85 LAT HARCERSTWA POLSKIEGO

ZŁOT WOLSZTYN '96

Mija 85 lat od momentu powstania ruchu harcerskiego w Polsce. Z tej okazji pragnęliśmy nosili dawniej lub harcerski, życzenia świecie szczęśliwi (tzn. innych) i cieszyli się poznawanie przyrody wszystkie piękności i wyposażył świat. co jest nam dane i możliwie najlepszy użytek. świat troszeczkę lepszym, niż go zastaliśmy”.

niemy złożyć wszystkim, noszą obecnie mundur “abyśmy byli na uszczęśliwiali życiem, aby ukazywało nam cuda, w które Bóg Cieszymy się z tego, czynimy z tego Spróbujmy pozostawić ten świat troszeczkę lepszym, niż go zastaliśmy”.

Redakcja

Drogi czytelniku !!!

Oto trzymasz w rękach swoich kolejny numer “Poznańczyka” - pisma, które jak myślę, lubisz czytać. Osobiście cieszę się, że udaje się nam (tzn. redakcji) oddawać w Twe szanowane ręce gazetę regularnie. Najważniejsze jest jednak to, że ten numer jest numerem szczególnym. Myślę, że to za sprawą połączenia Szczepu Czarnej Jędrzejki z Czerwonym Szczęściem powstał z połączenia Szczęścia i Czerwonej Jędrzejki. Tematem naczelnym jest harcerstwo. Są też “Ściółki” jak i “Poznańczyk”. Artykułów do tego numeru było wiele, jednak nie wszystkie znalazły się na łamach naszego pisma za co przepraszam i jednocześnie obiecuję, że zostaną zamieszczone w następnym numerze. Życzę miłej lektury.

Redaktor Naczelny - Paweł Kurosz

HISTORIA

POCZĄTKI

Więści o powstającym skautingu w Anglii bardzo szybko docierały na ziemię Polski, które wówczas znajdowały się pod zaborami. Dokonaniami Lorda R. Baden-Powella interesowało się wielu działaczy niepodległościowych, a wśród nich Andrzej Małkowski - twórca polskiego skautingu. O tym, że to właśnie on, a nie kto inny został jego twórcą nie zdecydował przypadek. A. Małkowski był skautem całym sercem, potrafił zasady skautowe wcielić w swoje życie prywatne i m.in. dzięki temu cieszył się dużym autorytetem wśród młodzieży niepodległościowych organizacji “Sokół” i “Zarzewie”, których był członkiem. Należał także do organizacji “Eleusis”, z której harcerstwo zacerpnięto idee abstynencji.

Choć idee skautingu natrafiły w Polsce na podatny grunt, to jednak jego polska odmiana - harcerstwo, nie było wierną kopią pomysłu Baden-Powella. Widzieć w tym można raczej syntezę zasad lansowanych przez Bi-Pi z charakterystycznymi właściwościami “Sokoła”, “Zarzewia” i “Eleusis”.

Pierwsze próby organizowania młodzieży w oparciu o metody skautowe miały miejsce w 1910 r. W Warszawie E. Nebel, a w Krakowie K. Żorawski założyli pierwsze drużyny skautów. Ale fakt ten ma w historii harcerstwa znaczenie epizodyczne. Właściwy początek harcerstwa wiąże się niewątpliwie z osobą A. Małkowskiego. Rozpoczął on w 1910 r. tłumaczenie dzieła programowego Baden-Powella pt. “Skauting dla chłopców”, modyfikując i dopasowując

go do polskich potrzeb. Książkę tę zatytułowaną: “Skauting jako system wychowania młodzieży” wydał w marcu 1911 roku. W tym samym miesiącu w oparciu o istniejące już organizacje wraz z Jerzym Grodyńskim zorganizował pierwszy kurs skautowy we Lwowie. 22.V.1911 r. dzień po utworzeniu we Lwowie Naczelnej Komendy Skautowej powstały pierwsze 4 drużyny harcerskie (3 męskie i 1 żeńska). Umownie datę tę uznano za początek harcerstwa w Polsce. Wkrótce zaczęły powstawać następne drużyny w Warszawie, we Lwowie, w Łodzi oraz w Małopolsce i na Śląsku Cieszyńskim. We wrześniu tamtego roku powstanie zastępu “Piast” rozpoczęło rozwój harcerstwa w Poznaniu.

15.X.1911 roku A. Małkowski rozpoczął wydawanie czasopisma “Skaut”, w którym ukazała się pierwsza redakcja Prawa i Przyrzeczenia Harcerskiego. W końcu tego roku powstała w Warszawie *Naczelna Komenda Skautowa* kierująca organizacją w zaborze rosyjskim, a we Lwowie *Związkowe Naczelnictwo Skautowe* obejmujące swym działaniem zabor austriacki.

Tak wyglądał pierwszy etap w dziejach harcerstwa. Przerwała go I wojna światowa, w której większość harcerzy wzięła udział będąc najbardziej cenionymi żołnierzami i dowódcami. To oni wreszcie przyczynili się w istotnym stopniu do odzyskania przez Polskę upragnionej wolności w 1918 roku. Ten rok rozpoczął również nowy etap w historii harcerstwa. 1.XI.1918 roku na zjeździe w Lublinie powołano do życia Ogólnopolski Związek Harcerstwa Polskiego jako jednolitą organizację w miejsce różnorodnych struktur w dawnych 3 zaborach.

Karol Mielewicz

Słowniczek:

- synteza - łączenie wielu różnych elementów w jedną całość.
- abstynencja - powstrzymywanie się od czegoś, wstrzeźliwość (np. alkoholu, tytoniu).

NASI SŁAWNI

Olga Małkowska, z domu Drahonowska urodziła się 1 września 1888r. w Krzeszowicach w rodzinie pochodzącej z Czech. W czasie studiów we Lwowie związała się z organizacją “Eleusis”, gdzie poznała Andrzeja Małkowskiego. Aktywnie włączyła się w budowę harcerstwa w Polsce. Została drużynową III Lwowskiej Drużyny Skautowej im. płk. Emili Platerówny (była to pierwsza żeńska drużyna). Drużyna ta jako pierwsza używała pozdrowienia “Czuwaj”. Do melodii rewolucyjnej pieśni “Na

barykadach” dostosowała słowa wiersza Ignacego Kościelskiego “Wszystko, co nasze” dając początek hymnowi harcerskiemu. W 1913 r. wzięła w Zakopanym ślub z A. Małkowskim. Osiadła w Zakopanem, gdzie prowadziła działalność harcerską. Po wybuchu I wojny światowej włączyła się w nurt walki o niepodległość. W momencie wykrycia przez władze austriackie gromadzonej przez harcerzy broni, Małkowsky opuścił Polskę i udał się w 1915r. do Anglii, a następnie do Stanów Zjednoczonych.

W 1921r. Olga powróciła do Polski, gdzie w Kuznicach koło Zakopanego zorganizowała szkołę in-

ktorej została wybrana do Światowego Komitetu Skautek.

HISTORIA HARCERSTWA

POCZĄTKI SKAUTINGU I HARCERSTWA POLSKIEGO

W 1909 r. w Anglii gen. Robert Baden - Powell wydał książkę pt. "Scouting for Boys" ("Skauting dla chłopców"). Przedstawił w niej wypracowany przez siebie nowy system wychowania młodzieży. Nieco później w Wielkiej Brytanii pod jego opieką zaczęły powstawać męskie drużyny skautowe. Baden - Powell został naczelnym skautem świata. Jego żona, Agnes, założyła skauting dla dziewcząt.

Pierwsze wiadomości o skautingu dotarły na ziemię polską już jesienią 1909 r. Polski nie było wtedy na mapie, znajdowała się pod zaborem. W 1911 r. Baden - Powell zlecił swojemu znajomemu Andrzejowi Małkowskiemu przełożenie na język polski "Scouting for Boys". Jeszcze w tym samym roku książka została przetłumaczona i zaczęła być wydawana. Andrzej Małkowski stał się gorącym entuzjastą i propagatorem skautingu. Został jego założycielem na ziemiach polskich. Organizację dziewczęcą założyła jego przyszła żona Olga Drahonowska (Małkowska).

Zanim Małkowski zetknął się z nową organizacją, należał do lwowskiego towarzystwa gimnastycznego "Sokół - Macierz". W maju 1911 r. odbył się pierwszy kurs skautowy, w którym w głównej mierze uczestniczyli członkowie "Sokoła". 21 maja 1911 r. utworzono Naczelną Komendę Skautową we Lwowie, a dzień później powstały cztery pierwsze drużyny skautowe. Pierwsza gazeta skautowa ukazała się w 1911 r. we Lwowie, był to "Skaut". Już w 1911 r. na łamach "Skauta" podano treść Prawa i Przyrzeczenia Skautowego, które były bardzo zbliżone do naszego,

Wybuch II wojny światowej spowodował, że opuściła Polskę we wrześniu 1939r. Prowadziła działalność harcerską na wychodźstwie, była m.in. przewodniczącą Naczelnego Komitetu Harcerskiego w Anglii. Pracowała w polskich placówkach opiekuńczych. W 1961 r. wróciła do Polski i zamieszkała Zakopanem. Oddała "Cisowy Dworek" na osiedle dla dzieci. Umarła 15 stycznia 1979 r. Została pochowana obok męża na cmentarzu w Zakopanem.

Mariusz Urban

dzisiejszego. Do końca 1911 r. skauting rozprzerzeń się na wszystkie zabory. W 1912 r. wprowadzono polskie nazewnictwo. Od tego czasu nie mówilo się skauting, ale harcerstwo.

W 1913 r. harcerze polscy pierwszy raz wzięli udział w międzynarodowym zlocie skautów w Birmingham, w Anglii. Wystąpili tam pod białą - czerwoną flagą.

I WOJNA ŚWIATOWA, POWSTANIE ZHP

Wybuch I wojny światowej przerwał rozwijającą się pracę harcerską. Harcerstwo zostało rozbita na kilka organizacji, np. na początku 1915 r. grupa instruktorów utworzyła Polską Organizację Skautową, która współdziałała z Legionami Polskimi. Jednocześnie zmienił się sposób pracy harcerstwa. Większość ośrodków działała w konspiracji, szczególnie w zaborze pruskim. Poza tym harcerze walczyli w polskich szeregach na frontach wojny, uczestniczyli w rozbrajaniu Niemców i Austriaków, walczyli z Ukraińcami o Lwów. Odnaczyli się bardzo również w końcowej fazie wojny, brali udział w Powstaniu Wielkopolskim, w I i III Powstaniu Śląskim oraz w wybie polsko - bolszewickiej w 1920 r.

1-2 listopada 1916 r. odbył się w Warszawie zjazd harcerstwa zaboru rosyjskiego. Na zjeździe powołano do życia Związek Harcerstwa Polskiego. Oznakami związku stały się Krzyż i Lilijka z literami ONC. Pierwszym naczelnym komendantem ZHP został ks. Jan Mauersberger. W 1918 r. powstał ogólnopolski ZHP.

15 stycznia 1919 r. zginął A. Małkowski. Stało się to w czasie pełnienia służby wojskowej.

DWUDZIESTOLECIE MIĘDZYWOJENNE

Pod koniec grudnia 1920 r. w Warszawie odbył się I Walny Zjazd ZHP. Wydarzenie to zjednoczyło rozbita w czasie wojny polskie harcerstwo. Zatwierdzone zostało obowiązujące od 1912 r. Prawo i

Przyrzeczenie Harcerskie. W pierwszych latach powojennych ZHP przechodził wielki kryzys materialny, również kryzys przechodziła sama młodzież. Związane to było z niedawno co zakończoną wojną. Rozwój harcerstwa polskiego nastąpił w drugiej połowie lat 20-tych. Zmieniły się cele harcerstwa. Nie chodziło już teraz o walkę zbrojną, ale o pracę w wolnej Polsce. Do prac druzyn wprowadzono wiele nowych, ciekawych elementów, takich jak: sztywownictwo, żeglarsstwo, czy też krótkofalarstwo. Hm. Aleksander Kamiński wypracował własną metodę wychowawczą, była to metoda zachowania. ZHP należał do międzynarodowego ruchu skautowego.

Harcerze brali udział w międzynarodowych zlocach skautów, tzw. Jamboree. W 1935 r. odbył się w Spale Jubileuszowy Zlot Narodowy Związku z okazji 25-lecia istnienia. Brało w nim udział 25 tys. harcerzy. Pod koniec 1938 r. ZHP liczył 206 tys. członków.

II WOJNA ŚWIATOWA, "SZARE SZEREGI"

Od samego początku wojny harcerze włączyli się w obronę kraju. Poza tym organizowali liczne akcje ratownicze i pomoc sanitarną.

27 września 1939 r. ZHP rozpoczął pracę konspiracyjną - powstały "Szare Szeregi". "Szare Szeregi" były organizacją harcerzy. Przewodniczącym został ks. Mauersberger, a Naczelnikiem hm. Florian Marciński. Tajna organizacja harcekek przyjęła kryptonim "Związek Konieczny", a później "Bądź Gotów". Całe podziemne harcerstwo skupiało 10 tys. harcerzy i 5 tys. harcekek.

"Szare Szeregi" podzielone zostały na 3 grupy wiekowe:

- pierwszą tworzyli harcerze w wieku od 12 - 15 lat - "Zawiszczy"
 - starsi od nich, od 15 - 17 lat - "Bojowe Szkoły",
 - od 17 lat i starsi - "Grupy Szturmowe".
- Program pracy został ujęty w konstrukcji "Dziś - Jutro - Pojutrze". "Dziś" - odbywało się do walki w konspiracji, "Jutro" - było to powstanie, a "Pojutrze" - przygotowywanie się do życia i pracy w wolnej Polsce.

Najważniejszymi akcjami wykonanymi przez "Szare Szeregi" były: akcja pod Arsenalem (26 III 1943 r.) oraz zamach na niemieckiego dowódcę i kata

Warszawy, Franza Kutschę (I.II.1944 r.).

Najśmiejniejszymi harcerzami czasów wojny stali się "Rudy" Jan Bytnar, "Alek" Aleksander Dawidowski oraz "Zośka" Tadeusz Zawadzki. Wszyscy trzej zginęli podczas wojny: "Rudy" zmarł z ran po przesłuchaniach przez Gestapo, "Alek" i "Zośka" zginęli śmiercią żołnierską - na polu bitwy.

W czasie Powstania Warszawskiego, które wybuchło I.VIII.1944 r., harcerze "Szarych Szeregów" skupili się w dwóch batalionach harcerskich, były to "Zośka" i "Parasol". W walce o Warszawę poniosły ogromne straty. Po upadku powstania "Szare Szeregi" praktycznie przestały istnieć. Az do tego momentu funkcję Naczelnika pełnił hm. Stanisław Broniewski "Orsza".

LATA POWOJENNE

30 XII 1944 r. oficjalnie powołano do życia ZHP. Jednak oblicze związku zmieniło się znacznie, nie był już taki, jak kiedyś, przed wojną. Zarówno w kraju, jak i w harcerstwie władzę przejęli nowi ludzie związani z systemem komunistycznym. Nieco później zmieniono i wprowadzono nowe Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie.

W roku 1946 do ZHP wróciło wielu doświadczonych, przedwojennych instruktorów, m.in. Aleksander Kamiński. W 1948 r. zaczęto usuwać z ZHP przedwojennych instruktorów. W 1950 r. wcielono ZHP do Związku Młodzieży Polskiej i tym samym powstała Organizacja Harcerska ZMP, wzorowana na radzieckiej komunistycznej Organizacji Pionierskiej. W latach 1950 - 1956 wprowadzono wiele zmian, sprzeciwiających się tradycjom polskim, jak i również zmieniono sposób pracy w harcerstwie. W 1956 r. na skutek przemian politycznych w kraju do organizacji harcerskiej wrócili byli instruktorzy harcerscy, tacy jak: S. Broniewski "Orsza", A. Kamiński. Ogólna sytuacja harcerstwa polskiego została polepszona. Przez 3 lata odżywały tradycje druzyn, harcerstwo próbowało powrócić do dawnych metod pracy. Jednak w 1959 r. po II Zjeździe ZHP ponownie zaczęto odsuwać od harcerstwa przedwojennych instruktorów. W latach sześćdziesiątych w harcerstwie zmieniło się niewiele. W latach siedemdziesiątych zwiększyła się radykalnie liczba harcerzy w Polsce. Przymusowo tworzone klaso - druzyny, do których musieli należeć wszyscy uczniowie.

Pod koniec lat siedemdziesiątych ogólny wygląd harcerstwa był bardzo zły. Od czasu zakończenia wojny harcerstwo stało się pomocne dla władz, aby móc wychowywać młodzież socjalistycznie. W tych czasach kilkakrotnie zmieniano Prawo i Przyrzeczenie Harcerskie, ponieważ nie podobało się

W tych czasach kilkakrotnie zmieniano Prawo w Przyrzeczenie Harcerskie, ponieważ nie podobało się pierwsze, prawidłowe - przedwojenne.

ODRADZANIE SIĘ HARCESTWA, POWSTANIE KIHAM -u i ZHR -u

Oprócz drużyn, które podporządkowywały się całkowicie sposobom pracy narzucanym im przez państwo, istniały również liczne drużyny, które prowadziły działalność odmienną. Dowodzili nimi bezinteresowni instruktorzy, którzy nie myśleli o tym, aby wzbogacać się dzięki harcerstwu, ani też, aby zrobić karierę polityczną (jak to było z instruktorami ZHP). Te odmienne drużyny prowadziły często nielegalną działalność, kierowały się zasadami przedwojennymi; starym Prawem i Przyrzeczeniem, starały się pracować w tym samym systemie.

Pierwszym niezależnym środowiskiem był lubel-

KACIK ZASTĘPOWEGO

SPRAWNOŚCI - TO WARTO WIEDZIEĆ (CZ. 1)

Każdy z zastępowych, który uczestniczył w kursie zastępowych wie co to jest *metoda harcerska* i że składają się na nią takie elementy jak dobrowolność, system zastępowy, współzawodnictwo i współdziałanie, stopniowanie trudności i kilka innych rzeczy. Myślę także, że wiesz, iż jedną z praktycznych realizacji metody harcerskiej są *sprawności*. Chciałbym Ci trochę o nich powiedzieć, najpierw może kilka rzeczy prosto z regulaminu:

- próba na sprawność otwierania i zamykania jest przez rozkazem drużynowego
- próba na sprawność może trwać: 2-3 tygodnie dla sprawności 1-gwiazdkowej 3-4 tygodnie dla sprawności 2-gwiazdkowej 1-2 miesiące dla sprawności 3-gwiazdkowej 1-6 miesięcy dla sprawności mistrzowskich
- harcerz może zdobywać tylko te sprawności, które

si skiepcy "Zawisza" założony w 1972 r. Jesienią 1980 r. w ramach ZHP zrodził się nowy nurt zwany Porozumieniem Kręgów Instruktorów Harcerskich imienia Andrzeja Małkowskiego (KIHAM). Działalność KIHAM-u trwała przez lata osiemdziesiąte, aż do 1989 r. - do zwołania Okrągłego Stołu. W obradach "dużego" Okrągłego Stołu wzięli udział przedstawiciele grupy rządzącej (najczęściej członkowie PZPR) oraz "Solidarności". Prócz tego obradowano przy tzw. stolikach (gdzie obradowano w mniejszych grupach). Przy jednym z takich stolików debatowano na sprawie organizacji młodzieżowych. Instruktorzy KIHAM-u podjęli tam decyzję założenia nowej oddębnej organizacji.

12 lutego 0989 roku został załączony Związek Harcerstwa Rzeczypospolitej.

Opracował Kamil Soliński

odpowiadają zdobywanemu przez niego stopniowi harcerskiemu lub wyższym:

- sprawność 1-gwiazdkowa poziom młodzika
- sprawność 2-gwiazdkowa poziom wywiadowcy
- sprawność 3-gwiazdkowa poziom ćwika i HO

- regulaminy nowych sprawności tworzyć mogą drużynowi lub zainteresowani harcerze (musi je zatwierdzić hufcowy)

Tyle, jeśli chodzi o regulamin (wydany on został w 1992r.). Tymczasem regulamin sprawności jest cały czas ulepszany. Ostatnio zajmował się tą sprawą jeden z poznańskich instruktorów hm. Tomasz Lecki.

Zgodnie z jego raportem na prelekcje października i listopada br. ma być wydany nowy regulamin sprawności, będzie on oczywiście ulepszony:

- przy niektórych sprawnościach pojawia się propozycje uprawnień wynikających ze zdobycia konkretnej sprawności
- *sprawności zostaną powiązane z uprawnieniami państwowymi* (co oznacza, że zdobycie np. sprawności rowerzysty będzie równoznaczne z otrzymaniem karty rowerowej).

A teraz praktyka. Chciałbym zwrócić Twoją uwagę na przebieg próby - przeważnie wygląda to w ten sposób, że harcerz z Twojego zastępu przepisuje wszystkie punkty z "zielonej książeczki", następnie biega i "zalicza"

wszystkie punkty. Wydaje mi się, że o wiele lepszym rozwiązaniem byłoby, gdybyś Ty, *druhu zastępowy*

usiadł z tym harcerzem i na podstawie *regulaminu ułożyl z nim jego indywidualną próbę*. Nie musisz trzymać się sztywno wszystkich punktów - *Ty znasz lepiej swojego harcerza aniżeli regulamin*.

Jeżeli np. zdobywa on sprawność programisty, a Ty wiesz, że jest on rzeczywiście dobrym informatykiem, to nie musisz go sprawdzać czy umie on podłączyć komputer i uruchomić grę - niech lepiej napisze i wydrukuje tabelę składek dla waszego skarbnika; nie zmuszaj go, żeby streszczał kolejne artykuły czasopism komputerowych, jeżeli wiesz, że od dawna je przeniekuje - lepiej niech zorganizuje herbatkę zastępu, na której zaznajomi was ze swoją

PORADNIK BIWAKOWY

W ostatnim (tzn. Pierwszym z cyklu) artykule pisałem o tym jak się ubrać. Teraz zajmijmy się *sprawą osobistego ekwipunku biwakowego*, tzn. tym co każdy harcerz powinien mieć przy sobie. Takie wyposażenie na biwaku czy wycieczce jest wręcz konieczne, a i w życiu codziennym często zdarzają się sytuacje, w których pewne elementy owego wyposażenia mogą się przydać. Wiele razy zdarzało się, że gdy ktośremus ze znajomych oderwał się guliż i była potrzebna igła z nitką lub potrzebne były zapalki, czy coś jeszcze innego - zwracano się do mnie, bo harcerz takie rzeczy mieć powinien. Są to bardzo blaha sprawy, jednak ludzie często budują opinię o danym harcerzu lub harcerce właśnie na ich podstawie. Przejdźmy do konkretów.

W osobistym ekwipunku biwakowym powinny się znaleźć:

- zapalki - najlepiej jeśli będziemy je przechowywać w szczelnie zamkniętym pojemniku (np. buteleczka po lekach lub opakowanie po filmie fotograficznym). Nie możemy zapomnieć o "ryscie". Należy włożyć ją jednak tak, aby zapalki nie ocierały o nią, gdyż może

PIERWSZA POMOC

W poprzednich odcinkach ("Ściółki") pisałem o regule ABC oraz o masażu zewnętrznym serca, tym razem spróbuję przedstawić co należy zrobić, gdy stwierdzimy, że osoba poszkodowana nie oddycha,

1. Jeżeli nie podejrzewamy uszkodzenia kręgosłupa, zwłaszcza w odcinku szyjnym, możemy włożyć ją na plecach. Potem udradnimy drogi oddechowe. Najpierw usuwamy ciała obce (stałe i płynne) z jamy ustnej za pomocą np.

profesja. Musisz tylko te zadania z nim spisać, ustalić terminy i *pomóc mu je wykonać*

Chyba wystarczy, jak na pierwszy raz o sprawnościach. Postaram się w następnym numerze skończyć te rozważania a Ty druhu zastępowy zastanów się, czy można ułożyć plan dobrej zbiórki zastępu opartej o zdobywanie jakiejś sprawności; zainteresuj się też wewnętrznymi sprawnościami drużyny - może twój zastęp zapropnuje jakąś ciekawą sprawność (np. Tygryś's - Treser).

Tomasz Napierała

to spowodować zapalenie się zapalek.

- zestaw do szycia - można kupić go lub zrobić samemu nawijając na szpulkę lub patyk różnego rodzaju nici. Należy zadbać, aby w takim zestawie znalazły się nici w kolorze naszego munduru. Oprócz nici i igieł do szycia do tego zestawu można dołączyć kilkaagrafek, zapasowy guzik itd.
- sznurek lub sznurówki - można stosować wymiennie
- zestaw medyczny - kilka kawałków plastra, tabletki przeciwbiegoczkowe, przeciwbólowe. **Z lekami należy obchodzić się bardzo ostrożnie !!!** Tabletki podawać choremu po uzgodnieniu z sanitariuszem !!! Należy dbać o "stan techniczny" naszego zestawu.

Są to podstawowe elementy osobistego ekwipunku biwakowego. Można go uzupełnić dodatkowymi elementami - np. żarówką do latarki, drzazgami żywicznymi, kompasem, szczyrkami itd. (zależy od naszych pomysłów).

A w co to włożyć? Można zapakować wszystko w ładownię i przytroczyć do paska przy spodniach lub do zamkniętej puszki i nosić w plecaku. Wybór należy do Ciebie.

Paweł Kurosz

chustki. U osoby nieprzytomnej bardzo łatwo zapada się język, blokując krtań. Aby temu zapobiec, kładziemy jedną dłoń na czole i pociągamy głowę do tyłu. Natomiast palcami drugiej dłoni chwytamy brodę i ją unosimy ku górze. W takim położeniu język nie zamyka dróg oddechowych. Już samo ich udrożnienie może przyczynić do oddechu. Obserwujemy czy klatka piersiowa się porusza lub nasłuchujemy szmerów oddechowych. Możemy trzymać policzek nad ustami i noseś osoby poszkodowanej. Jeżeli nie wyczuwamy podmuchu powietrza, należy niezwłocznie przystąpić do punktu

i konferencjach. Chciałabym w szczególny sposób przyrzeć się pracy drużyn w mojej chorągwi. W ciągu roku szkolnego nie zawsze jest na to czas. Mam nadzieję nadrobić zaległości i odwiedzić większość drużyn w czasie letnich obozów.

RR: Chciałabym Ci zadać pytanie, które z pozoru jest proste. Mianowicie jaki jest Twój ideał harcerki?

MR: Harcerka swoją postawą powinna prezentować ideał harcerską zawartą w Prawie i Przyrzeczeniu Harcerskim.

RR: Czy uważasz, że harcerstwo powinno zmieniać się z duchem czasu? W niektórych środowiskach nie są uznawane osoby należące do harcerstwa. Co powiedziałabyś harcerce, harcerzowi, którzy wstydzą się do tego przynależać?

MR: Harcerstwo zachowując swoje idee powinno dostosowywać formy swojej pracy do aktualnej sytuacji i do potrzeb i oczekiwań współczesnej młodzieży. W związku z tym w Organizacji został opracowany "Zarys programu wychowawczego ZHR-u". W oparciu o analizę młodzieży i Związku oraz aktualne potrzeby społeczne kraju, zostały opracowane podstawy ideowej i programowej działalności ZHR-u. Harcerstwo w niektórych środowiskach jest mało popularne, wynika to z tego, że ideały które prezentują media są dalekie od harcerskich. Życie na luzie, dniem dzisiejszym, nie patrzenie w przyszłość, nie przejmowanie się niczym - to postawy współczesnych idoli, bardzo dalekie od harcerskich.

RR: Ale jak konkretnie przekonać młodszych do noszenia munduru harcerskiego z dumą a nie ze wstydem?

MR: Przede wszystkim swoją własną postawą. Drużynowe na zbiórki powinny przychodzić w mundurze, a nie z mundurem w plecaku. Podstawą wychowania harcerskiego jest wychowanie przez przykład.

RR: Co w chorągwi będzie się działo w najbliższym czasie?

MR: W chorągwi trwa weekendowy kurs wędrowniczek, w maju zaczyna się kurs dla przybocznych "Matecznik". W czasie Akcji Letniej odbędą się kursy dla drużynowych harcerek. Wszystkie drużyny są w trakcie

przygotowań do obozów harcerskich, a chorągwie przygotowują Zlot Okręgu "Zarzewie" 24-29.07.96. Zarzewie jako sięgnięcie do historii ruchu harcerskiego i Zarzewie jako początek czegoś nowego. I tak na Zlocie pierwszy dzień-skautowy a drugi szaroserzewowy. W trzecim zaś odbędą się warsztaty harcerskie, takie jak: omiologiczny, zielarski, animals, rowerowy, redaktorski, wokalny, jeździecki, kajakowy, DKF, projektancki i inne. W czwartym dniu odbędzie się "Festyn Harcerski" z prezentacją warsztatów i dorobków drużyn. Na festyn zostaną zaproszone władze Miasta Poznania, media, rodzice i sympatycy harcerstwa. W sierpniu oczywiście 6 Pieśńa Pielgrzymka do Częstochowy.

RR: I na koniec ostatnie pytanie. Co robiłaś zanim zostałaś komendantką chorągwi?

MR: Pochodzę z miejscowości Krzyż. Tam stawiałam pierwsze kroki w harcerstwie. Przeszłam przez etapy od zucheni przez harcerkę do drużynowej. Prowadziłam również szczep. W 1981 roku rozpoczynając studia matematyczne na Uniwersytecie Poznańskim włączyłam się do pracy w Studenckim Kręgu Instruktorskim im. Heliodora Świącickiego, pracującego przy UAM. Krag w tym czasie wchodził ze swoją pracą w środowisko warszawskie. I tak zaczęłam, właśnie w Swarzędzu prowadzić 8 Swarzędzką Drużynę Harcerską "Watra", która potem zdobyła im. Szarych Szeregów. Potem na terenie Gminy Swarzędz podjęłam pracę jako nauczycielka. Oprócz prowadzenia drużyny pełniłam różne funkcje w Organizacji, nie zawsze zgadzając się z ówczesną polityką prowadzoną przez władze ZHP. Po Zlocie w Olsztynie w 1991 roku razem z drużyną wystąpiłam z ZHP i wstąpiłam do ZHP-1918. Przydzielono nas do Zachodniej Chorągwi Harcerek. W tym roku z inicjatywy seniorce swarzędzkiej reaktywowałam pracę 1 Swarzędzkiej Drużyny Harcerek im. Zofii Chrzanowskiej, gdzie po roku pracy seniorki przekazały drużynie historyczny sztandar. W ZHP-1918 oprócz prowadzenia dwóch drużyn byłam referentką chorągwi d.s. harcerek. Po zjednoczeniu ZHP-1918 z ZHR weszliśmy w skład Wielkopolskiej Chorągwi Harcerek. Dopiero wtedy zaczęłam poznawać drużyny poznańskie. Po roku zostałam vice-komendantką chorągwi równocześnie pełniąc funkcje referentki i członkini Komisji Instruktorskiej. Jesienią 1994 roku przekazałam w młodsze ręce prowadzone przez siebie drużyny. 1.04.1995 roku zostałam wybrana Komendantką Wielkopolskiej Chorągwi Harcerek.

RR: Twoja działalność w harcerstwie przypadła na ciekawe lata dla naszego kraju. Można powiedzieć, że jesteś osobą o ciekawej przeszłości. Wiem, że w przyszłym roku kończy się Twoja 2-letnia kadencja

RELACJA KORESPONDENTA "BORU"

BLĘSKO II - 96r.

Dni 10 i 11 lutego część harcerzy z "Boru", którzy złożyli przyrzeczenie spędziła w Błęsku. Wyjechaliśmy autobusem do Baroźnej, skąd ruszyliśmy pieszo do naszej wioski. Idąc po ciemku dawaliśmy sygnały jadącym z przeciwną samochodom. Gdy wreszcie doszliśmy do celu naszej wędrowki, przywitał nas samorząd uczniowski szkoły w Błęsku. Rozmawialiśmy z nimi o możliwości powstania miejscowej drużyny i jej pracy. Pomysł był sporo. Ktoś zaproponował zaopiekowanie się szkółką leśną, inny zainteresowanie się dokarmianiem zwierząt, czy też zagospodarowaniem harcówki. Dyskusja ciągnęła się długo. Następnie spożyliśmy kolację i udaliśmy się do lasu, gdzie dh Piotrek złożył Przyrzeczenie Harcerskie.

Rankiem, po posprzątaniu szkoły ruszyliśmy z powrotem zepsutym autobusem, którego kierowca kazal nam zapłacić za "kostki" (plecak i - red.), lecz my nie zapłaciśmy. Po wspólnej zbiórce rozeszliśmy się do domów.

komendantki chorągwi, dlatego życzyć Ci powodzenia w dalszej pracy i szczęścia w przyszłorocznych wyborach. Dziękuję za rozmowę.

Rozmawiała Małgorzata Jasiewicz

DROGA KRZYŻOWA - '96 r.

W Wielki Piątek odbyła się, jak co roku organizowana przez nasz Szczep Droga Krzyżowa

wokół jez. Wolsztyńskiego. Oprócz nas byli obecni także harcerze i harcerki z ZHP oraz inni mieszkańcy miasta. Idąc po błocie nieśliśmy krzyż Chrystusowy, aby go postawić na skarpie leśnej w pobliżu Ruchockiego Młyna.

Chłopcy z naszej drużyny nie mogli sobie zrobić zdjęcia, ponieważ nasz aparat zamarł. Wracając, zrobiliśmy co widać na zdjęciu reklamę "Ściółce" i "Poznańczykowi".

WIELKA SOBOTA I ŚWIĘTO ZMARTWYCHWSTANIA PAŃSKIEGO

W Wielką Sobotę naszą drużyna od rana pełniła wartę przy Grobie Pańskim w kościele farnym. Zmienialiśmy się co 30 minut, choć zdarzały się również dłuższe warty. Stojąc na warcie nikt nie mógł się kłęcić, ani wykonywać innych zbędnych ruchów. Ci, którzy pełnili taką po raz pierwszy w życiu po powrocie do domu czuli zapewne bóle mięśni. Ale tak trzeba, bo przecież pełniliśmy służbę Bogu. Na zdjęciu widzimy dwóch przedstawicieli zastępu "Jastrzębie", którzy pełniąc wartę prezentowali się prawie jak żołnierze.

Wieczorem spotkaliśmy się ponownie, by wziąć udział w sprawowanej Liturgii Świata. Uczestniczyliśmy także w Mszy świętej i procesji rezurekcyjnej, gdzie idąc ulicami naszego miasta radością się do Zmartwychwstania Pańskiego.

Kornel Wita

ROZRYWKA

KRZYŻÓWKA (Ściółka - Poznanczyk)

Pionowo

- 1H: wzór, wzorzec
 2A: nazwa części Wolsztyny, gdzie w okresie II wojny światowej mieścił się obóz jeniecki
 3H: uczonego żydowski
 4A: może być wewnętrzne, albo zewnętrzne - połączone z krwotokiem
 6A: nazwa funkcji najważniejszego posła w Sejmie RP
 7I: piaszczysty obszar Sahary
 8A: Klub Inteligencji Katolickiej
 9A: ptak z rzędu wróblowatych
 9G: kąt zawarty między kierunkiem północnym, a kierunkiem marszu
 11A: poprzedza obóz
 11J: rodzaj papugi
 13A: stopień harcerek
 15A: główny port na Cyprze
 15K: kryptonim Wydziału Kregów Starszoaharcerskich Szarych Szeregów

Pionowo

- A1: reprezentant swojego typu, rodzaju, gatunku
 A6: kryptonim akcji pod Arsenalem
 B8: symbol chemiczny Irydu
 B11: bez niej obóz nie byłby bezpieczny
 C4: Szkoła Podchorążych dla harcerzy z Szarych Szeregów
 E1: fragment opery złożonej zwykle z 2-3 części

- E8: miejsce powstania oddziału skautów przeznaczonych do służby wywiadowczej i łącznościowej w czasie wojny Wlk. Brytanii z Burami
 G6: miasto na Pomorzu oraz rzeka przepływająca przez jezioro Łebskie
 G11: broszka przypinana do ucha
 H1: podobne do brzoskwiń
 I6: Kierownictwo Dywersji AK

A B C D E F G H I J K L

1													
2													
3													
4													
5													
6													
7													
8													
9													
10													
11													
12													
13													
14													
15													

- I12: imię żony A. Małkowskiego
 J1: gra podwójna
 L1: wasał
 L8: góry w Algierii oraz podstawowa pomoc geograficzna
 L14: najwyższy w talii kart.

Osoba, która pierwsza dostarczy rozwiązanie krzyżówki do redaktora naczelnego "Ściółki" otrzyma atrakcyjną nagrodę.

UWAGA !!! KURSY !!!

KURS PRZYBOCZNYCH

Pragniemy poinformować Cię o organizowanym przez nas kursie "Młodego Lasu". Jest on przeznaczony dla przybocznych oraz tych, którzy zostaną nimi wkrótce. Celem kursu jest zaprezentowanie różnych form pracy z drużyną (rajd, obóz, zbiórka), wymiana doświadczeń między środowiskami, zachęcenie przybocznych do samodzielnej pracy oraz zintegrowanie młodej kadry.

Prosimy Cię abyś zachęcił swojego przybocznego do wzięcia udziału w tym kursie. (Z wykwalfikowanym przybocznym będziesz mógł jeszcze lepiej prowadzić drużynę.)

Czujaj!
 p.wd. Agnieszka Jędrzejczak węd.
 p.wd. Maciej Martinek h.o.

Informacje organizacyjne:

- I część kursu odbędzie się w Wolsztynie, w czasie obchodów 85-tej Rocznicy Powstania Harcerstwa Polskiego. Wyjazd z Poznania **18 maja '96 o godz. 8:10** (peron IVa), przyjazd do Wolsztyna o godz. 10:02. Powrót do Poznania **19 maja '96 o godz. 17:20**. Prosimy zabrać: śpiwór, karimatę, prowiant, pieniądze na obiad i podróz.
 - II częścią kursu będzie spotkanie na obozie letnim w terminie 12-15 lipca '96. Miejsce podamy w późniejszym terminie.
 - III część planujemy w październiku '96 (będzie to jednodniowa zbiórka).
- Prosimy o potwierdzenie Waszego uczestnictwa (najlepiej listownie) **do dnia 8 maja '96**.
 Mój adres: Maciej Martinek, Wichrowe Wzgórze 27/34, 61-697 Poznań, tel. (0-61) 20-66-69.

KURS DRUŻYNOWYCH

Zapraszamy wszystkich Druhów, którzy w ciągu najbliższego roku obejmą funkcję drużynowego na Kurs Drużynowych Harcerskich. Przebieg kursu:

- pierwsza zbiórka - 18/19 maja 1996 r. w Wolsztynie podczas Zlotu II Hufca Harcerzy "Gniazdo" z okazji 85-lecia harcerstwa w Polsce, wyjazd z Poznania **18 maja (sobota)** o godz. 8.10 z peronu IVa, powrót do Poznania **19 maja (niedziela)** ok. godz. 17.20. Proszę zabrać: śpiwór, karimatę, prowiant, pieniądze. dokładne informacje obok.

- 10 dniowy obóz pod namiotami - od 28 czerwca do 7 lipca br. Przy obozie 8 PDH "JAR" w Gronowie k. Osna Lubuskiego, - biwak podsumowanie - październik / listopad br.

Zgłoszenia proszę kierować do Sekretariatu Chorągwi lub na adres: Przemysław Stawicki, 61-631 Poznań, os. Kosmonautów 13/65.

Czujaj!

Komendant Kursu
 phm. Przemysław Stawicki

UWAGA!

Istnieje możliwość wypożyczenia w "Naszej Chacie" w Rudnie w terminie od 11 maja do 15 czerwca, oraz od 31 sierpnia do 28 września 1996r. Do dyspozycji są pokoje 6 osobowe. Informacji udziela, zgłoszenia przyjmuje V-ce Przewodniczący d.s. "Naszej Chaty" p. Andrzej Jański, 64-200 Wolsztyn, ul. Cicha 22. Kontakt (od poniedziałku do czwartku w godz. 7.00 - 13.00) tel. (0-68) 84-27-00 lub 84-35-91 (Urząd Rejonowy). Nie zastanawiajcie się za wiele, tylko jedźcie!!! Zapraszamy !!!

Ks. Kapelan Romuald Turbański i komendant Marek Jański zapraszają na:
... VI Pieszą Pielgrzymkę Harcerską z Poznania na Jasną Górę w dniach 18 - 28 sierpień 1996 roku
 Kontakt: kapelan ks. Romek tel. (0-61) 122092,
 komendant dh. Marek tel. 0-61 524207

PROGRAM OBCHODÓW 85-LECIA HARCERSTWA POLSKIEGO

SOBOTA 18 MAJA '96

- 08.10 - PKP Poznań Gł. (wyjazd);
10.02 - PKP Wolsztyn (przejście na miejsce noclegów, drugie śniadanie z własnych kanapek - zapewniamy herbatę - zuchenki i zuchy - Szkoła Podstawowa Nr 5; harcerki - Szkoła Podstawowa Nr 2; harcerze - Szkoła Podstawowa Nr 3).
11.30 - GRA TERENOWA DLA HARCEREK I HARCERZY (początek przy Szkole Podst. Nr 2)
12.00 - FESTIWAL ZUCHOWY (Park Miejski)
15.45 - OBIAD DLA ZUCHÓW (Szkola Podst. Nr 5)
16.00 - OBIAD DLA HARCEREK I HARCERZY (Szkola podst. Nr 5)
17.00 - ZUCHOWE WYCIECZKI.
17.30 - GRA DLA DZIECI Z WOLSZTYN (początek na Rynku - przygot. przez drużyny harcerskie)
18.30 - KOLACJA DLA ZUCHÓW (Szkola Podst. Nr 5)
19.30 - OGNISKO (Park Miejski)
20.45 - PRZEMARSZ DRUŻYN
21.00 - APEL PRZED FIGURĄ MATKI BOŻEJ

(pl. T. Kościuszki)

22.00 - KOLACJA (w miejscach noclegu)

23.00 - KOMINEK INSTRUKTORSKI I "P.O."
(harcówka ZHR-u)

NIEDZIELA 19 MAJA '96

- Do g. 9.30 ŚNIADANIE, PORZĄDKI, OPUSZCZENIE SZKÓŁ (Nr 3 i 5 - harcerze i zuchy)
10.00 - SPOTKANIE HARCERSKICH POKOLEŃ (plac przed Szkołą Podst. Nr 2)
12.30 - MSZA ŚW. W INTENCJI HARCERTSTWA POLSKIEGO (kościół farny)
13.30 - PRZEMARSZ DRUŻYN NA RYNEK
13.45 - APEL KOŃCZĄCY OBCHODY (Rynek)
14.30 - DRUGIE ŚNIADANIE DLA PRZYJEZDNYCH (Szkola Podst. Nr 2)
15.21 - PKP WOLSZTYN (odjazd)
17.20 - PKP POZNAŃ GŁ. (przyjazd)
Koszt 1 osoby: 5 zł.- (4 posiłki, nocleg, nagrody) PO PRZYJEŹDZIE DO WOLSZTYNA DRUŻYNOWI OTRZYMAJĄ DOKŁADNE INFORMACJE I MAPKI.

REDAKCJA

Redaguje zespół.

Redaktor naczelny: Paweł Kurosz.

Adres kontaktowy: ul. Wieżowa 2-4, Poznań,
tel. 52-42-07

Wydawca: Przemysław Stawicki. Adres kont.:
os. Kosmonautów 13/65, 61-631 Poznań,
tel. 206-236.

SPONSOR: **BiCOM**

PRZEDSIĘBIORSTWO USŁUG KOMPUTEROWYCH

Poznań, ul. 23 Lutego 10, tel. 52-66-70

Poznań, ul. Wierzbicice 12, tel./fax 334-881

OPRACOWANIE KOMPUTEROWE:

WYDAWNICTWO "WATRA" s.c.

60-768 Poznań, ul. Matejki 39/5, tel. 66-89-01